Dosarul nr. 4r-782/2023 Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
4-22086657-02-4r-24022023 Judecător: Radu Grecu

D E C I Z I E
în numele Legii

05 martie 2025 mun. Chișinău
Colegiul penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele completului, judecător Robu Oxana
Judecători Olga Cojocaru și Schibin Vladislav

examinând în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul declarat de către agentul constatator Țaraluga Mihail din cadrul INSP împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16 ianuarie 2023, în cauza contravențională în privința lui Grosu Tamara pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 238 alin. (2) Cod contravențional,

Procedura de notificare legal executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

Potrivit Procesului-verbal cu privire la contravenție seria, nr. MAI05 506850 din 23.05.2022 și a deciziei agentului constatator din 23.05.2022, întocmite de către agentul constatator Țaralunga Mihail din cadrul INSP, Grosu Tamara a fost recunoscută vinovată și sancționată cu amendă în mărime de 18 u.c., echivalent a 900 lei și 4 puncte de penalizare pentru fapta că la data de 23.05.2022, ora 10.00 în mun. Chișinău, str. M.Varlaam 74/1, conducătorul auto a parcat mijlocul de transport de marca Nissan cu nr.î. ***** în loc interzis, fapt prin care a blocat intrarea și ieșirea din curte, prin ce a ignorat prevederile pct. 69-70 din Regulamentul circulației rutiere, prin ce a comis contravenția prevăzută la art. 238 alin.(2) Cod contravențional.

La data de 03.06.2022 Grosu Tamara a depus contestaţie în condiţiile art. 448 Cod Contravenţional al RM, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI05506850 din 23.05.2022 şi deciziei de sancţionare emise în baza acestuia, solicitând anularea acestuia din lipsa faptului contravenţiei cu încetarea procesului contravenţional în privinţa sa.

Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16 ianuarie 2023, s-a admis contestaţia cet. Grosu Tamara, privind anularea deciziei de sancţionare şi

procesului-verbal nr. MAI05506850 din 23.05.2022 cu încetarea procesului contravenţional. S-a anulat procesul-verbal nr. MAI05506850 din 23.05.2022 şi decizia de sancţionare emisă în baza acestuia cu încetarea procesului contravenţional în privinţa cet. Grosu Tamara din lipsa în acţiunile acesteia a faptului contravenţiei.

La data de 20.02.2023, în termenul legal de contestare, hotărîrea nominalizată a fost atacată cu recurs de către agentul constatator Țaraluga Mihail din cadrul INSP, prin care solicită admiterea recursului, casarea hotărîrea Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani) din 16.01.2023, rejudecarea cauzei în prima instanţă.

Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

La data de 23.11.2023 Grosu Tamara a depus referință asupra recursului declarat de către *agentul constatator Țaraluga Mihail din cadrul INSP* împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16 ianuarie 2023 prin care solicită respingerea recursului, cu menținerea hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16 ianuarie 2023, fără modificări.

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziţiei generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravenţional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Analizând şi apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei penale şi prevederile legale pertinente, Colegiul penal conchide că, recursul declarat este nefondat şi pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.473 alin. (1) pct.1) lit. c) din Codul contravenţional, *după examinarea recursului, instanţa de recurs respinge recursul şi menţine hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.*

Cu titlu de principiu, instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 și *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate, în raport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal constată lipsa de careva

temeiuri de fapt și de drept, întru casarea acesteia, astfel că, la adoptarea soluției instanța de fond a ținut cont de rigorile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, care indică că, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; lit. b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; lit. c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; lit. d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; lit. f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Instanța de recurs reține că Grosu Tamara este învinuită în comiterea contravenţiei prevăzute la art. 238 alin. (2) din Codul Contravenţional al RM, precum că, „*la data de 23.05.2022 ora 10:00 conducătorul auto a parcat mijlocul de transport în loc. interzis, fapt prin care a blocat intrarea si ieşirea din curte*”.

Conform prevederilor art. 21 din Constituție, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

În temeiul prevederilor art. 7 Cod Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod. în cazul dat. instanța consideră că vinovăția petiționarului n-a fost dovedită, deoarece la materialele cauzei nu sunt anexate careva probe întru confirmarea faptului comiterii contravenției. Astfel, doar procesul - verbal de contravenție nu poate fi considerată o probă concludentă și pertinentă întru confirmarea vinovăției făptuitorului.

Colegiul penal reiterează că conform art. 375 Cod Contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Articolul 425 alin. (1) și (2) Cod Contravențional prevede că, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, Ia constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul - verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei,

ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice ș: medico-legale, raportul de expertiză.

Subsecvent celor enunţate Colegiul penal conchide că, la caz nu există nici o probă ce ar dovedi vinovăţia lui Grosu Tamara în comiterea contravenţiei incriminate.

Astfel, materialul contravenţional este compus din: foaia de titlu, procesul-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI05506850 din 23.05.2022; borderou.

Or, agentul constatator, în calitate de exponent al autorității de stat, la înaintarea unor acuzații de natură penală, în accepțiunea extinsă, urmează să administreze probe în acest sens, care la un terț neinteresat să înlăture orice dubii de imparțialitate bazate doar pe simpla constatare consemnată în procesul-verbal cu privire la contravenție.

Argumentele invocate de contestatar în contestaţie nu au fost combătute de către recurent, care urmează să prezinte probe ce ar confirma vinovăţia persoanei trase la răspundere contravenţională, astfel lipsesc careva probe ce ar dovedi vinovăţia contravenientului de comiterea contravenţiei, prevăzute de art. 238 alin.(3) al Codului Contravenţional.

În această ordine de idei, Colegiul penal subliniază că, deși procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare sunt acte administrative care emană de la o autoritate publică dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale și se bucură de prezumția de legalitate, de autenticitate și de veridicitate, sancționare contravențională a persoanei trebuie să fie susținută prin probe substanțiale, din care ar rezulta componența de contravenție.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil (Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței, 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30)..

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil (Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței, 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30).

Astfel că, instanța de recurs explică faptul că, agentul constatator are rolul de a

administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare ex propriis sensibus a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept *in dubio pro reo.*

Se apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Deci, judecarea cauzei contravenționale în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă, hotărârea cuprinzând circumstanțele constatate, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod Contravențional.

Conform prevederilor art.470 Cod contravențional, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art.466 Cod contravențional, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Autorul își întemeiază recursul în baza art.466 Cod Contravențional, care prevede că hotărârile pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond în cazurile indicate la lit. a)-l).

Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra contestației făptuitorului pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 238 alin.(3) Cod contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CoEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

Cercetând argumentele recurentului, se constată că, agentul constatator nu a motivat în cererea de recurs care este motivul și temeiul legal al casării hotărîrii primei instanțe, or un dezacord formal al soluției adoptate de către instanța de judecată nu poate constitui temei de casare acesteia.

Astfel, reieșind din cele menționate, Colegiul penal consideră necesar de respinge ca nefondat recursul declarat de către *agentul constatator Țaraluga Mihail din cadrul INSP* și a menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16 ianuarie 2023.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod Contravențional,

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Se respinge, ca nefondat, recursul declarat de către agentul constatator Țaraluga Mihail din cadrul INSP împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16 ianuarie 2023.

Se menține hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16 ianuarie 2023 în cauza contravențională în privința lui Grosu Tamara pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 238 alin. (2) Cod contravențional.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecător	Robu Oxana
Judecător	Olga Cojocaru
Judecător	Schibin Vladislav